

virkeligheden også vil være en anerkendelse af, at der er en lang række initiativer, som er basal sund fornuft, og som burde kunne samle et kæmpeflertal i Folketinget.

Regeringen har selv fremlagt en række initiativer inden for sundhedsområdet, der skal gøre det muligt at følge resultaterne fra Sygehuskommissionen, der snart afleverer sine anbefalinger, op.

Fra Socialdemokratiets side har vi lagt vægt på, som jeg også sagde det under førstebehandlingen, at vi kommer til at se den indsats, som gøres herfra, blive omsat til flere behandlinger af patienter på et højt kvalitetsniveau.

Vi har peget på en række muligheder, og vi foreslår nu også en økonomisk ramme for de omstillinger, som kan blive resultatet af fælles anstrengelser her i Folketinget, i amterne, der sidder med hovedansvaret, og i de enkelte aktive dele af sundhedsvæsenet.

Et helt afgørende område er for os psykiatrien. Her lægges der op til at skabe midler til en hurtigere udbygning, fremrykning af projekterede planer, alt sammen med det formål at skabe bedre psykiatriske hospitaler, noget, vi absolut vil ranke ryggen over, når det lykkes.

En lang række øvrige initiativer ligger i aftalerne og forståelserne med SF og Enhedslisten, f.eks. arbejdsmiljøindsats, forebyggelse af langvarige sygedagpengesager og målrettede initiativer for børn, der er særligt vanskeligt stillede.

Der er skabt grundlag for indgåelse af en naturgasaftale, der er besparelser på ilttilskud, der er besparelser på erhvervenes tilskudsordninger, og sådan kunne jeg bruge en god del af min resterende taletid. Det vil jeg ikke gøre, men nøjes med at konstatere, at der ud over det, der her er nævnt, også ligger en lang række delområder med gode initiativer, der vil vise sig for danskerne i deres hverdag.

Regeringen fremsætter også en række forslag på eget initiativ, og uden at de er aftalebaserede. Det er f.eks. særligt sikrede fængselsafdelinger, det er øget indsats til bekæmpelse af narkokriminalitet, en hurtigere behandling ved domstolene, som synes stadig mere nødvendig, en forstærket indsats mod seksualforbrydelser og lettelse af erhvervenes gebyrer. Og her kunne jeg også fortsætte med en del initiativer. Det håber jeg er initiativer, som vil samle flertal og måske også brede flertal i Folketinget.

Så vil jeg her godt halvvejs vende blikket mod Venstres og De Konservatives ændringsforslag og dermed tage hul på noget af det, som jeg

også kunne varsle er en lidt mere negativ oplevelse. Jeg og mine kolleger i den socialdemokratiske gruppe har faktisk været temmelig – og så skal vi finde et eller andet ord – chokeret er måske et, der dækker rimeligt, men det dækker i hvert fald ikke helt.

Venstres og De Konservatives ændringsforslag bærer præg af den tvangssituation, som de to partier selv har valgt at anbringe sig i. De er selvfølgelig blevet nødt til at lægge noget frem, man kan jo ikke føre en finanslovforhandling, hvor man ender med at sidde udenfor med korslagte arme og slet ikke stiller egne ændringsforslag. Det ville ikke gå, så de er tvunget til at lægge noget konkret frem, som Folketinget kan stemme om.

Men forslagene bærer også præg af, at de sandelig stadig ikke vil være alt for konkrete. De har også haft den spændetrøje på, at de er nødt til at gøre det sammen. Når De Konservative ikke mere tør have arbejdstøjet på, må de altså skjule sig under Venstres kappe, og vi har også kunnet se, at det er en tvangssituation, hvis vi læser de to partiers endnu mere ukonkrete oplæg. Den fællesnævner, der kommer ud af det, er jo vidtgående, men efter hvad der er lagt frem af de to partier, kan man se, at de da også skulle luge ganske kraftigt ud.

De har også haft den spændetrøje på, at de næsten koste, hvad det ville, skulle nå et større plus på de offentlige finanser, end regeringen har nået.

De forskellige former for spændetrøje har givet Venstre og De Konservative en uoverkommelig udfordring. I stedet for at konkretisere og stå ved de ting, de siger de vil, konkretisere, hvordan de vil komme til de mål, de udtrykker, holder de sig til meget store ord og armbevægelser, når de taler om regeringens ændringsforslag. Det er stort set det, Venstre og De Konservative har været mest optaget af. De nåede at snige deres egne ændringsforslag frem med sådan en beskeden, lille pressemeddelelse. Det er øjensynlig ikke noget, de har været stolte af at lægge frem, for så plejer man da at holde et pressemøde på et så omfattende område. Men de store ord om regeringens ændringsforslag har ikke manglet: minefelter, tikkende bomber og mere af samme slags.

Lad mig tage fat på V's og K's påståede økonomiske ansvarlighed. Ifølge V's og K's egne tal vil de på skatteområdet med lind hånd omsætte 6,3 mia. kr. Det er mere end 16 gange så meget som det, man vil stemme for til sygehusområ-